

Hartel: Jeg har tidligere paa mit Partis Vegne haft Lejlighed til at udtale mig udførligt om denne Sag og skal derfor i Dag holde mig til ganske faa Enkeltheder. Vi tør ikke paa nærværende Tidspunkt tage Ansvar for en Ophævelse af alt, hvad der hedder Boliglovgivning. Hvor paradoksalt det end kan lyde, er Regeringens egen Politik netop en af de Forudsætninger, der har denne Boliglovgivning som nødvendigt Tilbehør.

Naar den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, sagde, at vi stod over for en ny Bolignød, er jeg ikke uenig med ham heri, men det skyldes forskellige Aarsager. Folk strømmer fra Land til By som Følge af den Landbrugs-politik, der føres, og som umuliggør Betaling af ordentlige Lønninger paa Landet. Folk tager ind til Byen, lokket af de tilsyneladende lykkeligere og lysere Forhold, som tegner sig for dem. Det gaar saa vidt, at medens to Trediedele af Fødseloverskuddet fremkommer i Landdistrikterne, har vi dog en aftagende Befolkning i Landdistrikterne, og det skyldes, som jeg saa ofte har sagt, først og fremmest Mangelen paa en konstruktiv Landbrugspolitik.

Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen Ret i, at Margenen af ledige Lejligheder er lille, men den vil blive endnu mindre under Indtryk af den Diskontopolitik, Regeringen har indledet. Det er ganske klart, at naar Renten forhøjes og Obligationsskurserne derigennem falder, bliver det vanskeligere at faa Folk til at sætte Penge i Boligbyggeriet. Vi ved ogsaa fra denne Sal, at Krisefonden fortsætter sit Salg af Obligationer og dermed tvinger Obligationerne ned. Jeg har saa sent som i Dag hørt, at Banklaan med Sikkerhed i Obligationer har faaet en Renteforhøjelse af op til 5½ pCt., hvortil kommer almindelig Bankprovision. Det maa være klart for enhver i som uden for denne Sal, at denne Politik kan føre til yderligere Vanskeligheder for Boligbyggeriet og til Bolignød.

Vi er bunduenige med Regeringen i hele den Politik. Men vi vil ikke tage Ansvar for, at Følgerne af denne Politik hjem søges paa Titusinder af uskyldige Mennesker, som maaske har begaaet den Fejl, at de i et letsindigt Øjeblik har stemt paa Regeringen, det skal jeg indrømme,

maaske lokket af de Løfter, Regeringen har givet, men som langt fra har kunnet overse Konsekvenserne af denne Politik. Det vil vi ikke være med til, og derfor giver jeg paa ny som tidligere den Ambulancelovgivning, der her er Tale om, en betinget Tilslutning, ogsaa ud fra den Betragtning, at vi, der i denne Sal Gang paa Gang har krævet Hensyntagen til vanskeligt stillede Landmænd, som søger at bevare deres Hjem i en Nødssituation, maa være rede til at yde andre Grupper af Befolkningen, der befinder sig eller kan komme til at befinde sig i den samme Situation, et tilsvarende Værn. I det hele taget gaar vor Politik ud paa i alle Forhold, i Overensstemmelse med god gammel dansk Sæd og Lovgivning, at skabe et Værn for den svagere Part i Forholdet til den stærkere, og dette Værn vil blive nødvendigt paa dette Omraade af den Række Grunde, jeg omtalte før.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som er stillet, kan jeg i Almindelighed tiltræde det ærede Medlem Hr. Elgaards Vurdering af disse, at de paa flere Punkter betyder en Forbedring af Regeringens oprindelige Lovforslag, men jeg mener — jeg taler maaske ud fra andre Forudsætninger end det ærede Medlem Hr. Elgaard —, at netop dette med den 10-aarige Fritagelse er en Svækkelse af Lovforslaget, idet man med samme teoretiske Begrundelse, hvormed man kritiserer en Undtagelseslovgivning for ældre Ejendomme, kan kritisere en Undtagelseslovgivning for nye Ejendomme. Vi havde derfor helst set, at Lovgivningen havde omfattet alle Grupper af Ejendomme, og vi mener, det havde været det mest værdige for Rigsdagen, at kunne forme Lovgivningen saaledes, at den ikke paa Forhaand nødvendiggjorde Undtagelser.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af Lovforslagene med de af Flertallet foreslaaede Ændringer.

Hans Hansen (Rørby): De to Lovforslag, som her foreligger, om Leje og om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, er gamle Kendinge. At Regeringen efter at have faaet Magten i begge Rigsdagens Ting fortsætter denne Lov-